

Fenyvesi Ottó

(trianon)

*vannak szavak, melyeket nagyon nem.
csak icike-picike betűvel írjuk le őket.
vétkünk tengernyi.
visszacsinálni dolgokat lehetetlen,
vagy nem éppen egyszerű.
nem vagyok semmiről sem meggyőződve,
hagyom, sodorjanak személyek, események.
belevetem magam a résekbe, repedésekbe.*

*vannak szavak, melyeket nagyon nem.
vannak helyek, melyeket messzire elkerülünk.
távol tartjuk őket a ceruzától,
mert kicsorbult tőle a hegye.
mert minden egész eltörik egyszer,
szertefoszlik idő, elporlad szándék, akarat.
elvesztetjük szülőföldünket,
elveszik szülőhelyünk nevét.
bürokraták turkálnak a paragrafusok között
(hivatalosan nem használhatjuk őket,
olyan nincs, hogy Újvidék, csak Novi Sad).*

*az indiánoktól is elvették
a földjüket, a vadászmezőket,
mindkét kontinensüket.
nyugi, az egyik törzsfőnök azt mondta:
„a Föld nem a miénk, mi vagyunk a földé”
ez egy ilyen föld, ez egy másik haza.
mennyi volna belőle elegendő?
valamilyen okból folyton növekszik
a területek nagysága, amit bejárunk.
lehetne összefüggőbb, kevésbé repedezett.*

*mostoha élet, mostoha tér.
lombok, fák még meglehetősen bőségben.*

*vannak szavak, melyeket nagyon nem.
csak icike-picike betűvel írjuk le őket.
vannak szavak, melyeket nagyon nem.
utáljuk, zárójelbe tesszük őket.
száz év, összetörve, elszakítva.
hiányzik sok minden, sok mindenki.
fordulnánk, kapaszkodnánk
újabb szavakba, mondatokba,
bővílnénk, tagozódnánk tovább.
van, akinek mindenről csak a rossz jut eszébe.
fogalmazványok, helyesírási hibákkal tele.
történelmi évszámok, városnevek.
mindenki ártalmatlan mindenkire.
különben semmi baj, globálisan.
csak a tudás és a sérelem gyarapszik,
igazából semmi nem fogyatkozik.*

*vannak szavak, melyeket nagyon nem.
vannak helyek, melyeket messzire elkerülünk.
felírjuk egy papírra, majd elégetjük.*